

A nagyrécsesi Napköziotthonos Óvoda 32 évének története.

1952-1955-ig.

Községünkben az állandó óvoda 1952-ben létesült.

"Időszaki napköziotthonos óvoda" típussal.

Az óvoda létrehozásában közrejátszott az a tényező, hogy a Nagyrécsén már 1950-ben megalakult "Vörös Október" Mg. Termelőszövetkezeti Csoportot, hamarosan követte az "Uj Tavasz" nevű tszcs., s ezzel együtt Nagyrécsé "Termelőszövetkezeti Község" lett. Szükség volt tehát egy állandóan működő óvodára, hogy az édesanyák nyugodtan dolgozhassanak a mezőn.

Az óvoda szervezése nem ment simán. Az amúgy is nehéz gazdaságpolitikai viszonyok közepette a falusi emberek számottevő részénél az előítéletekkel, maradi szemléletmóddal is meg kellett küzdeni.

Szerencsére, a község akkori vezetősége, és a felettes szervek következetesen támogatták az óvoda létrehozásának gondolatát, s a Községi Tanács is megteremtette a szegényes, de az induláshoz mégis nélkülözhetetlen feltételeket.

A haladóbb gondolkodású szülők, a társadalmi és tömegszervezetek vezetőivel az élen - a Kommunista Párt tagjai, MVD SZ., és Vöröskereszt aktivistái - segítettek a szervezésben.

Az osztatlan, 1 csoporttal létrehozott óvodát kezdetben, 1-2 éven át egy jómódu gazda házában helyezték el. Itt működött az óvoda mindaddig, amíg csak a "7"-es közlekedési új műutat építő stáb el nem vonult a volt kastély épületből. /1954./ Az óvoda kezdetének első éveiben a felszereltség minimális, szinte semmi nem volt, a legszükségesebb játékszereken kívül. Az udvaron elhelyezett homokhalom jelezte az óvodát, a kívülről szemlélődőnek.

A szülők által összetákoltt ülőalkalmatosságok, "kecskelábu" asztalok, otthonról hozott szalmazsákok jelentették a felszerelést. Ezekben az években, de még jó ideig a gyermekek otthonról hozták az étkezéshez, tisztálkodáshoz szükséges eszközöket: alumínium tányér, kanál, pohár, törölköző, szappan szalmazsák, pokróc, kispárna. A szülők hordták össze a főzőedényeket is.

Az Óvoda gyermeklétszáma igen alacsony lehetett ebben az időszakban. /Dokumentum nem maradt fenn./ Személyes élményekből gyűjtött adatok, és korabeli fényképek alapján, kb. 10-12 gyermeket irattak be.

A kezdeti hónapokban óvónő nem is volt, a dajkai teendőket egy gyermekeket szerető, ügyes, agilis asszonyra bízta, csak a tanév beindulása után kapott óvónőt az óvoda. A dajka munkakörébe tartozott a konyhalányi teendő is.

A főzés lebonyolítása is nagyon nehéz körülmények között folyt. Kölcsönkapott edényekben, és tüzelővel, még nehezebb beszerzési viszonyokkal. Mindezt az akkori dolgozók lelkes hozzáállása nélkül még sem tudták volna oldani.

Főzés kezdetben negyedévig, majd félévig volt.

Nyitvatartás: főzési időszakban 7-19 óráig.

Óvodaként működve 7-15 óráig.

A főzési időszak tartama: június-július - augusztus.

Amikor már félévig főztek ápr, máj, jun, jul, aug, szeptember hónapok.

Miután étkezést csak időszakonként biztosított az óvoda, úgy a főzési idény befejeztével az amúgy is alacsony gyermeklétszám mégjobban lecsökkent. Ennek az az egyszerű oka volt, hogy miután ez időben az óvoda elsődleges funkciója a megőrzés volt, a szülők nem tudták megoldani gyermekelhelyezési gondjaikat 15 óra után. - Ekkor zárt az óvoda.- Az őszi mezőgazdasági munkák nem tették lehetővé azt, hogy az édesanyák a mezei munkát abbahagyják kora délután és elmenjenek a gyermekeikért. Ezért inkább a legtöbb szülő el sem vitte gyermekét az óvodába, csak akkor, amikor a következő évben ismét megkezdődött a főzési időszak.

1955-1957-ig.

Az óvoda tárgyi feltétleinek kedvezőbb változását jelentette, amikor az óvoda elhelyezésén változtattak. Ez 1955-ben vált lehetővé, miután a már említett betonútépítők továbbköltöztek a faluból, s a megüresedett helyiségeket rendbehozták.

Az óvoda ekkor átköltözhetett a szinte megszámlálhatatlan mennyiségben funkcionáló volt urasági kastély épületébe.

Annak földszintjén és a jobb szárnyában kaptak meg egy nagy helyiséget. 2 év múlva ismét költözhettek, megint kicsivel jobb

körülmények közé. Ugyancsak a kastélyépület bal szárnyának földszintjén, de még két aprócska szobából és egy folyosóból állt az óvoda. A folyosót leválasztották konyhának. Ezeket a helyiségeket 15 évig használta az óvoda. /Jelenleg presszó./

A Községi Tanács gondoskodása folytán a korábbiakhoz viszonyítva rendezettebb körülmények közé került az óvoda. Időközben a legalapvetőbb felszerelést, székeket, asztalokat, ágyakat, konyhai felszerelést is megkapták. Étkeződényeket, textiliát továbbra is a gyermekek hozták. A gyermeklétszám lecsökkenése a csak óvodaként működő nyitvatartással, továbbra is gondot jelentett.

1956 az óvoda életében is nagy törést okozott.

1957-ben, amikor már a 3. óvónő váltotta egymást, megszerveztük a dajkával a gyermekek ellátását, felügyeletét az óvoda 15 órai bezárása után. Így azok a szülők, akik nem tudták gyermekeiket 15 óra után elhelyezni, nem tudtak értük a mezőről hazajönni, ezekkel a gyermekekkel foglalkoztunk, és az otthonról hozott lábaskában az ételt felmelegítettük, és megettük őket. Tettük ezt azért, hogy megakadályozzuk a további gyermeklétszám csökkenést, és ezzel az óvoda esetleges megszűntetését.

1957 elején 12, tanév végén 26 volt a beírt létszám.

Gyermeklétszámunk örvendetesen javult, stabilizálódott.

A nevelőmunka tartalmi színvonala is, és ehhez a tárgyi feltételek is javultak.

1957-1960-ig.

További lényeges változás következett be óvodánk személyi állományában, ellátottságának helyzetében. 1959-60-ban, amikor a társadalomban is zajlott a mezőgazdaság szocialista átszervezése. Ennek következtében, de egyéb okok miatt is, a gyermeklétszám tovább gyarapodott, már 30-40 gyermek nevelését, gondozását látta el az óvoda.

Ezekben az években a gyermekek zavartalan ellátásának biztosításában gondok jelentkeztek. Kevésnek bizonyult az őket ellátó, gondozó személyek száma. A termelőszövetkezet segített rajtunk, biztosított az óvoda konyhájára egy személyt, aki a főzési időszakban segített.

1961-1965-ig.

Mivel az igények ezt indokolták, és a község akkori vezetősége is mindent megtett azért, sor kerülhetett arra, hogy az óvoda egész éven át biztosíthasson étkezést. Így 1962-ben óvodánk Napköziotthonos Óvoda lett.

Igaz, elhelyezésünk körülményei nem sokat javultak, csupán a meglévő két kicsi szoba mellé kaptunk még egy helyiséget, amit ebédlőnek használtunk. Megváltozott tárgyi felszereltségünk, Fenntartó szervünk a Községi Tanács biztosította az alapvető felszerelések bővítését. Megszüntethettük az otthonról hozott edények szükségességét. Butorokat, textiliákat, edényeket, játékszereket kaptunk. Jobb feltételeket teremtettünk a főzéshez is. Bevezették részünkre a vizet. Eddig az utcáról hordták a szükséges vízmennyiséget kb. 80-100 méterről.

Ettől az időtől kezdve már nem kellett az egész parkban játszani a gyermekeknek szerte-széjjel. Végre kaptunk egy bekerített területet is, ahol nyugodtabban játszhattak a gyermekek.

Tovább bővült ismét személyi állományunk. A konyha zavartalan működtetéséhez, hogy a bevásárlást is könnyebben lebonyolíthassuk, - hetente legalább kétszer mehessünk friss áruért Nagykanizsára - megkaptuk a konyhára a 3. álláskeretet 1965 év végére.

A tartalmasabb nevelőmunka végzéséhez, ha még mindig hiányosan is, de a legalapvetőbbeken kívül, jobb feltételeket biztosított a Községi Tanács. Törekvéseinket a legmesszebbmenőkig támogatták.

Mire hazánk felszabadulásának 20. évfordulóját ünnepeltük, már gondolhattunk az esztétikai nevelés követelményeire is. Akkor még jóval szerényebb keretek között történt az ünneplés, de ugyanilyen lelkesedéssel.

1966-1971-ig.

Javultak mindig körülményeink és vele együtt színvonalasabb lett a nevelő munka is. A gyermeklétszám 35-40 főre emelkedett. A szülőknél is mindinkább erősödött az óvoda iránti bizalom. Az állandóan javuló tárgyi feltételek ellenére mind nehezebb lett a helyzet az egészségtelen földszinti helyiségekben.

Közben megépült a Községi Tanács új épülete. A megüresedett emeleti helyiségekben kapott helyet az óvoda 1970-ben. Megint sikerült kicsivel rendezettebb körülmények közé kerülni. A gyermekek egészségnevelését illetően nem sokat változott a helyzet, de legalább tágas helyük volt a két szobában, kiszolgáló helyiségekben.

Gyermeklétszám ez időben: állandóan 33 volt, az osztatlan csoportban.

1972-1974-ig.

Új alapidokumentumok kerültek bevezetésre az óvodákban.

1971-ben "Az óvodai nevelés programja". Amely meghatározza ma is az óvodai nevelés elsődleges célját: a 3-6 éves koru gyermekek nevelését, iskolára előkészítését. Az ezirányu nevelő-
oktató munka követelményeit, tartalmi szintjét.

Az óvodai nevelés programját követte az új Rendtartás.

Az óvodai nevelésügy történeében is nagy változás következett be. 1972-ben az MSZMP oktatáspolitikai határozatával megfogalmazta, hogy az óvoda, oktatási rendszerünk legalsó láncszeme.

S mint ilyen, elsődleges célja a 3-6 éves gyermekek nevelése.

Az óvoda a 3-6 éves koru gyermekek iskolai életre való felkészítését végző intézmény; megerősítve ezzel "Az óvodai nevelés programját".

A határozat kiterjedt az óvodába nem járó gyermekek iskolaelőkészítésének szervezett keretek közötti megoldására is. Ezzel a társadalom figyelme, az iskolák mellett az óvodák felé, és az iskoláskor előtti nevelés felé is fordult.

1975-1980-ig.

Ennek értelmében került sor az 1974-75-ös tanévban óvodánk fejlesztésére is. A tárgyi, személyi feltételek alapvető követelményeinek megteremtésével, részben osztott körzeti óvoda lett a nagyrecsei óvoda, két gyermek csoporttal. Gyermeklétszám az eddigi 33 helyett 60 fő lett. 3 óvónő - közülük csak 1 volt képe-
sitett- végezte a nevelőmunkát. Nekik 2 dajka segített a gondozási teendőkben.

A közigazgatás átszervezésével a társközségek gyermekeit is fogadja az óvoda; így Nagybakónakról, Kisrecséről, Zalaújlakról, Csapiról járnak hozzánk gyermekek.

Tárgyi és személyi ellátottságunk folyamatosan javul. Időközben elvégezték tanulmányaikat a képesítés nélküli óvónők, majd közben az óvónők száma 4 főre emelkedett.

Tárgyi eszközeink, felszereltségünk javulását jelentette, hogy 1976-ban kicserélhettük korszerűtlen és elhasználódott butorzatunkat, majd felújítottuk játék és étkezőedény készletünket.

1975-ben megkaptuk az új bekerített játszóterületet, melyet teljes egészében társadalmi munkával alakítottunk ki 1976-ra. Patronáló brigádok - KÖGÁZ, OGIL, Szülők -. Szép környezetben, az udvari nevelőmunka szinte minden feltételével ellátott udvaron foglalkozhattunk a gyermekekkel.

Erre annál is nagyobb szükség volt, mivel az óvoda épületében a nevelési program végrehajtása mind nehezebbé vált.

Gyermeklétszámunk is állandóan emelkedett. A felvételi igényeket nehezen, vagy nem is tudtuk sok esetben kielégíteni. Minden oktatási évre felvételi bizottságot kellett összehívni a gyermekek felvételének elbírálására.

A gyermekcsoportok létszáma külön-külön is meghaladta a 30-36 fős létszámot. Így állandóan 62-68 között volt az óvoda gyermeklétszáma.

Az óvoda zsúfoltsága, egészségtelen volta, az óvónők továbbtanulása miatti nevelőhiány, nehezítette a már amúgy is korszerűtlenné vált, sok gondot jelentő körülményeket.

1980-1984.

Időközben az öreg épület óvodahelyiségei balesetveszélyessé is váltak, a mennyzetomlásokkal. Ennek megszüntetésére intézkedések történtek az esetek után azonnal. A nyugodt, biztonságot adó légkört mégsem tudtuk megteremteni a nevelőmunkához.

A jobb feltételek megteremtésére megkezdődtek egy új óvoda építésének előkészületei. Elkészültek a tervdokumentációk.

1983-as év nyarán elkezdődhetett a gyakorlati munka is, az Általános Iskolai diákotthont kiköltöztették, ugyanis az új óvodát a diákotthon épületére építették. Ezt követte még az év őszén az építés megkezdése.

Egy év elteltével, az 1984-85-ös tanévkezdésre elkészült a modern, 3 csoportos óvodánk.

Avatása

1984. augusztus 31.

Az új tanévet 1984. szept. 3.-án már a 3 csoportra osztott gyermeklétszámmal - 70 gyermekkel - itt kezdhetjük.

6 óvónő nevelheti a gyermekeket. Az óvodai nevelési program megvalósításához szükséges optimális feltételek között.

A nevelő és gondozói munkát 4 dajka segíti.

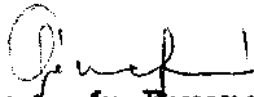
Az óvodaavató esemény óvodánk, de községünk életében is nagy jelentőséggel bír.

Ez adott okot arra, hogy ha nem is volt módunk az óvoda fennállásának kerek 30 évét méltóképpen ünnepelni, akkor most ez ünnepélyes alkalom során, úgy érezzük fel kellett idézni az elmúlt éveket, a fejlődést, és ezzel méltatni a 32. évfordulót.

Itt készülhetünk majd és köszönhetjük jövő esztendőben hazánk felszabadulásának 40. évfordulóját.

Köszönjük mindenkinek akik ezt lehetővé tették.

Nagykanizsa, 1984. aug. 28.

Góczán Ferencné
vez. óvónő